32.1.3 4a (תיקו) → 5a (תיקו)

```
1. וְכָל מִנְחָת כֹּהֵן כְּלִיל תַּהָיֶה לֹא תַאָבָל: ייקרא ו, טז
2. וְבָל עַרְבָּך יִהְיָה בְּשָׁבֻל חַפְּדָשׁ עֻשְׁרִים גַּרָה הַשְּׁבֻל: ייקרא כז, כה
3. וּבְדוּיִו מְבֶּן חֹדֶשׁ תַּפְּדֶּה בְּשֶׁבְל חַפְּדָשׁ עֻשְׁרִים גַּרָה הַשְּׁבֻל: ייקרא כז, כה
4. וְבְּדוּיִו מְבֶּן חֹדֶשׁ תַּפְּדֶּה בְּשֶׁרְבָּך כְּשֶׁרְ שָׁפָל הַפְּדֶבּ לְאִשֶׁם אֶל הַכּהֵן: ייקרא ה, כה
5. וְאָם מָךְּ הוֹא מֵעְרְכָּךְ וְהָעֻמִידוֹ לְּבְיֵי הַכֹּהֵן וְהָעֻרִיךְ אֹתוֹ הַכֹּהֵן עַל פִּי אֲשֶׁר תַּשִּׁיג יַד הַנְּדֵר יַעֲרִיכָנוּ הַכֹּהֵן: ייקרא כז, ח
5. וְאָם מָךְּ הִלְּבְיִ יִשְׁרָאל וְאָמֵרְתָּ אֲלָהֶם אִישׁ כִּי יַבְּלָא נֶדֶר בְּּבֶּעְרְבָּך וְהָשָׁת לַה': ייקרא כז, ב
6. דְבִּר אֶל בְּנִי יִשְׂרָאל וְאָמֵרְתָ אֲלֶהֶם אִישׁ כִּי יַבְּלָא נֶדֶר בְּבְּעָרְכְּךְ וְהָשְׁת לַה': ייקרא כז, ב
7. וְאִם כָּל בְּהַמָּה טְמֵאָה אֲשֶׁר לֹא יַקְרִיבּוּ מִמֶּנָה קַרְבָּן לִה' וְהָעָמִידוֹ שֶׁנָה וְתָדְ בָּן שְׁשִׁים שָׁנָה וְהָיָה עָרְבָּךְ חָמִשִׁים שֶׁבֶל הַפְּשֶׁל הַפְּשֶׁל הַפְּדֶשׁ: וְאִם וְמָבְרָּ הְנִשְׁרִים שְׁנָה וְעִד בָּן לִהִיה שָׁנָה וְתָדְ בָּן שְׁשִׁים שְׁנָה וְהָיָה עֶרְבָּךְ חֻמִשְׁים שְׁבָּל הַיְיִם הְנָשְׁרִים וְמָבְּלְבְּ מְלְשִׁים שְׁנָה וְהָרָב וְמָשִׁר לִם, וְבָּלְ לָבוֹי מִבְּנָב לְנִיבְיּ מְמָבְי בְּבָּבְבּי מְמֶנְה אֲלֶבְי בָּוֹ לְבִי בְּיִבְּי לְשִׁים שְׁנָה וְבָּדְ לָּה וְמָשִׁר שִׁנָם לְבָּבְ לָה' וְחָמָשׁ שְׁבָּל לָה' יִהְיָה קְּבֶשׁ בְּהַמְה אֲשֶׁר יִבְּרְבּי מְמֶּנְה קַרְבְּן לָה' כָּה לְבָּל לְּה הְיָם בְּבָּבְי לִיבוּ מִמְנָה אָשֶׁר לֹא יַקְרְיבוּ מְמָבּוּ לְהָי, הָּבְּי לְשִׁים שְׁבָּב לְהֹי, וְּהָיה לְּבָּי בְּילִב מְּה בְּהָבְי בְּלְים בְּיבְּיל בָּבְּל לָה יִרְ בְּרְיב בְּרְ בְּבָּים בְּחָב בְּתְבִיב מְּבָּי בְּילִיב בְּיִיב בְּיל בְּיב בְּיִים בְּרָב בְּיִים בְּיבְּבְּי בְּבְּי בְּבְּיבְיב בְּיבְּבְּי בְּבְּי בְּבְּי בְּבְּיבְ לְהִי בְּבְּבְּי בְּבְּי בְּיבְּי בְּבְּיבְיב לְבִי בְּהְ בְּבָּן לְהִי בְּיְבְּיְי בְּבְּיְרָבְּבְּי לְבִיי בְּבְּבְי לְבָּר יִיִּרְים בְּשְׁבְּי בְּבְּלְ בְּבְּבְי בְּבְּי בְּבְּי בְּבְּי בְּבְּבְי בְּיִבְּי בְּבְּי בְבָּבְי בְּבְּבְי בְּבְּבְייִבְּיִבְי בְּבְּבְי בְּבְּבְי בְּבְּבְ
```

- I Analysis of our משנה: (continuing with investigation of need for mention of ההנים, לויים etc. as per previous inquiries)
 - a "הכל מעריכין". needed for כהנים
 - i Per: בן בוכרי א:ז's approach (שקלים א:ד') that בוכרי are essentially exempt from מחצית השקל but may donate
 - 1 Note: they may only donate via giving it to צבור; else it is a problem of חולין לעזרה
 - 2 Dissent: (explains their rationale per v. 1, if they donate, אורים הלחם ולחם הפנים; (explains their rationale per v. 1, if they donate) אורים באכילה
 - ii And: סד"א, per v. 2, that anyone who isn't obligated to bring מד"א cannot be קמ"ל מעריך
 - 1 Challenge (אביי): v. 2 is used to teach that no סלע may be less than 1 סלע (in case where מעריך is assessed per השג יד
 - iii Rather (סד"א, per v. 3, סד"א anyone exempt from פריון הבן cannot be מעריך that מעריך may be מעריך
 - 1 Challenge (אבים): if so, since איל אשם גזילות (v. 4) invokes ערכך, we should equate those and exempt איל אשם
 - iv Rather (כהן: per v. 5, someone who cannot pay full comittment is "stood before כהן" must be non-כהן must be non-כהן
 - b "ונערכין" includes (as per above) someone who is physically repulsive (מנוול ומוכה שחין)
 - i source: בערכך interpreting ברייתא (v. 6)
 - ערך סתום) ערך extends to unspecified ערך סתום)
 - (a) meaning: if he states סלע (the lowest amount of ערך סתום עלי girl below 5 yrs.)
 - (i) challenge: why not obligate him to pay 50 (highest amount)?
 - (ii) answer: תפסת מרובה לא תפסת
 - 1. challenge: if so, why not allow for 1 סלע per v. 2?
 - 2. answer: that is only applied to השג יד (someone who cannot pay full commitment)
 - (b) *question*: if so, what is the purpose of the דרשה?
 - (i) answer1 (ערך סתום: "doesn't get opportunity of ארך השג ז: it is as if he stated "3"): שקלים "שקלים"
 - (ii) answer2 (ערך סתום (ר"ג בשם דב"א) is afforded מפרש dispensation; not considered כמפרש
 - ערק מולו doesn't pay ערך of limbs, only full person (even though we used ערך, this is from ערק; this is from ערכן; this is from ערכן
 - (a) however: this does not extend to a limb which is vital (e.g. heart) per נפשות
 - (tital limb from מת; נפשות מה from נפשות (vital limb from מת; נפש מה; נפשות מה)
 - (c) נוסס is also excluded, per v. 5 cannot be "stood up" for assessment →excluded
 - (i) challenge: why not exclude מת via v. 5?
 - (ii) answer: indeed which leaves us with a "surplus" נפש/ות
 - (d) multiple: נפשות also teaches that if 1 includes many in his commitment, it is valid
 - (e) women: נפשות also teaches that a woman who commits to an ערד is obligated
 - (f) נפשות also teaches that a repulsive person (who has no ערך value) maintains his ערך
 - (i) challenge: we already used נפש/ות for multiples and women
 - (ii) answer: since multiples and women have equal claim to be included, נפש (alone) extends to both 1. therefore: the surplus מנוול ומוכה שחין extends to מנוול ומוכה

- (g) או"א teaches that עו"א, who are not valid objects of ערכין, are valid objects of ערכין, are valid objects of עמ"א
 - (i) in spite of: source of סד"א ; נדר בערכן if no ערך, no דמים they have subjective value
 - (ii) challenge: no need for פסוק; should be no worse than committing to the דמים of a tree (obligated)
 - (iii) answer (רבא): teaches that we allow כבודו (his head) to "drag the body along"
 - (iv) Challenge (אב"): if someone is not included in ערכין, we do not apply נידון בכבודו
 - 1. Proof: if he commits slave's head to הקדש, then he and הקדש are partners
 - 2. And: if he sells his slave's head, buyer and seller have to negotiate
 - 3. And: if he sold his cows head, only head is sold
 - 4. Even more: if he was מקדיש his cow's head, הקדש only owns head
 - a. Reason (2"7): cows' heads are sold indepedently at slaughterhouse
 - b. And: since donkeys and cows aren't included in ערכין (→not נידון בכבודו)
 - c. Block: slaves are included in ערכין, yet they are evidently not נידונין בכבודן
 - 5. Rather: מקדיש דמיו למזבח only applies to קדשי בדק הבית; if he was מקדיש דמיו למזבח, only head counted
 - a. Challenge: if קדשי מזבח is קדשי מזבח, why shouldn't #4 "spread" to entire cow?
 - b. Per: עולה a leg as מקדיש a leg as מקדיש:
 - c. מיש. doesn't spread, per v. 9; rather, sold to people who need עולה and funds are נדבה
 - i. *Except for*: value of the leg (e.g.)
 - d. עולה entire animal becomes ד' יהודה, ד"ש, ד' יוסי, per v. 9
 - i. And: even מקריש will agree that if he was מקריש a vital organ (e.g. head) קדושה spreads
 - 6. Rather: נידון בכבודו only applies to פישוט); if פישוט); if פישוט, no נידון בכבודו \rightarrow not נידון בכבודו
 - a. Challenge (רבא: חבא himself ruled that if someone sanctifies a male קדוה"ג, it has קדוה"ג, it has
 - b. Defense: that is a case where he sanctified the whole animal; here, he was מקדיש 1 limb
 - i. Challenge: even with 1 limb, רבה asked if מקדיש אבר אחד has פישוט has פישוט
 - ii. Answer: that question was about a תם; we are discussing a חמור::) בעל מום
 - iii. Challenge: מזבח asked that question as well: what if he is מקריש his head to the מזבח?
 - iv. Answer: he asked that before hearing of our ברייתא; afterwards didn't ask
 - (v) but: they are not included in ערכין as either זכר or ונקבה per v. 8
- II reevaluating רבה's question (and related questions):
 - a מקדיש if he is מקדיש his head to the חזבח is it דבה or not? תיקו
 - i Lemma1: we have no precedent of דמים that are not judged בכבודו
 - ii Lemma2: we have no precedent of קדוש למזבח that is judged בכבודו
 - b ערך if someone commits his own מזבח to the מזבח; does he have potential relief of תיקו? השג יד
 - i Lemma1: we have no precdent of ערכין without השג יד
 - ii Lemma2: we have no precedent of anything דוש למזבח that is redeemed for anything but its value
 - מ אטי : if he was שדה אחוזה a מקדיש to the תיקו מזבח
 - i Lemma1: we don't find a שדה אחוזה redeemed for less than the standard 50 בית כור
 - ii Lemma2: we have no precedent of anything דוש למזבח that is redeemed for anything but its value